

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 пер.
в рік . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
за місяць . . . 170 пер.

За границю:

цілий рік . . . 18 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подорожне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і думу ми виреш: а не возьмем м'якості і віри не возьмем, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових ісалміх М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманя.

Рукописи звертає ся лише напередодні застережені. — Рекламації неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланих» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Становище чеських послів в державній раді.

(Δ) Державні справи австрійські обертали ся все головню около чеського питання або, виразнійше висловивши, около німецько-чеських взаємин. Отсі взаємини відбивали ся все могутним способом на цілій внутрішній а вчасти навіть на заграничній політиці австрійській, на державній раді і її законодавній спроможности. Нічого отже дивного, що бачність політичних кругів звернена усе на події в німецько-чеськім таборі, не дивно, що й тепер міністер-президент бар. Бек після полагоди австро-угорської угоди думає забрати ся до розвязки і коначної полагоди німецько-чеських взаємин, котрі є неначе осію всеї внутрішньої політики в Австрії.

Тепер послідували знов важні переміни в парламентарній організації чеських послів. Лишили ся на боці чеські радикали з Кльофачом на чолі, п'ятка моравських відступників колишнього молодоческого клубу з д-ром Странским і два реалісти Масарик і Дештата на становищі опозиційнім з обструкційним розмахом. Тимчасом чеські хліборобники, що зпоміж себе дали Прашка на становище міністра-земляка, католицькі народовці під проводом д-ра Грубана і останки молодоческого клубу під проводом д-ра Крамаржа, що дали зпоміж себе міністра торговлі д-ра Фідлера, зєдинили ся тепер в спільнім союзі «Народний Клуб».

Розходить ся тепер о вибір голови сего союзу, а се є немаловажною справою не лише для всіх зєдинених там сторонництв, але й для поваги, становища і зверхного впливу союзу на хід політики.

Молодочехи висувують знов д-ра Крамаржа на голову спільного Народного Клубу, хліборобники радб яко найчисленнійше сторонництво взяти керму у свої руки, лише кат. лиці народовці не виступають з виразними домаганями, хоч не радо далиб себе переголосувати. Вибір очевидно повинен відбутися в порозуміню всіх трьох сторонництв клубу. Для того оглядають ся за кандидатом, котрий би своїм партийним становищем і прикметами надавав ся на такого компромісового голову, а є се др. Срб (Серб), старочех, котрий ввічливістю і тактом умів всіх єднати а до того має великий досвід яко бурмістр Праги, а

був би вельми досвідним на представника клубу.

Яке становище чеський «Народний Клуб» займає в справі австро-угорської угоди, показують найкрасше ширші збори виконного віділу католицьких народовців, що відбули ся 25. листопада в Прерові під проводом д-ра Грубана, котрий дав огляд політичного і парламентарного положення, а про австро-угорську угоду реферував др. Шрамек. По кількогадинній розправі ухвалено резолюцію, в котрій висловлено, що сторонництво катол. народовців рішило ся виразно на позитивну політику т. є. за участю в державній управі і працею законодавчою в користь народу в суспільнім, народо-господарскім і культурнім напрямі, як довго правительство не стане на чолі більшости, котра би поборювала права і потреби чеського народу.

Виконний віділ бачить в даних обставинах в утвореню «Народного Клубу» народний інтерес і взиває послів «му пособляти, як довго він буде заступати спільні інтереси народу і їх боронити. Задачею сего клубу є не лише пособлюване правительству теперішньому, але головню охорона і здійсненє домагань чеського народу в державній управі.

З того становища оцінює віділ також угоду з Угорщиною. Відомо, що теперішня угода з народо-господарского становища користнійша як давня, хоч не зовсім відповідає потребам чеського народу. Теперішнє політичне положенє вимагає особлившої обачности і тому виконний віділ полишає що до сего питання послам сторонництва повну свободу, маючи до них необмеженє довіре. В інтересі сторонництва бажанє є особливо в угодовій справі однодушнє поступованє катол.-народних послів:

Не хочемо голосити оклику «Los von Ungarn» за всяку ціну, бо маємо на бачности народо-господарскі інтереси населеня і політичну користь народу як: інтерес держави і немадярских народностей Угорщини. Одначе з нашим становищем не згідний є дуалістичний устрій монархії і з бажаним наконечним уладженєм всеї держави. Стоїмо отже дальше за державним правом і повною рівноправністю всіх народів Австрії.

Підносимо наш голос проти кривд заподіяних немадярским народам в імені справедливости і людскости і в інте-

ресі монархії і висловлюємо напу симпатію невинним жертвам і мученикам словацкого народу.

Яко заступники катол. сторонництва висловлюємо задля поступованя єпископа Парві і деяких мадярских священників супроти словацких католиків і священників найглибший жалє, позаяк се поступованє супротивляє ся занеслим засадам катол. віри.

Довірочні збори в Прерові і їх ухвали будуть неперечно міродатними для становища Народного Клубу чеського і будуть рішати що до становища в угодовій справі.

Замітне також становище, яке чеська опозиція наміряє заняти супроти народного Клубу. Староческа Union (давнійша Politik) пише в сій справі ось що:

Розумні живла поміж чеськими радикалами прийшли до переконання, що се не згідне з інтересами чеського народу і не помагає справі, котру они заступають, наколи 21 чеських послів вибраних на основі національно-соціально і державно-правної програми у важних справах дотичних ідуть иншою дорогою, як в Народнім Клубі зєдинені послы чеські а навіть їх нападають за їх політику і тактику. Дійшовши до зрозуміння, що побіч чеського правительственного табору може дуже добре вступувати посольска група чеська з річевою опозиційною програмою а навіть в данім случаю може піддержати національно-політичні змаганя Народного Клубу з відповідним притиском; роздумавши, що чеський загальнє обовязок на своїх послів, щоби поступали згідно, а не проти себе, рішили ся чеські радикальні послы з огляду на сі обставини на важний крок, і порушили справу мирного побіч себе встанованя обидвох чеських таборів посольских в Народнім Клубі і Опозиції. Сю справу порушив на засіданю чеських радикалів посол др. Бакса а відтак ухвалено в усіх чесько-народних справах порозумівати ся з прихильним правительству Народним Клубом і для згідного поступованя взяти спільну парламентарну комісію. Виконуючи сю ухвалу, вислав Кльофач відповідне письмо до хліборобного клубу чеського.

Сила перед правом.

(X) Німецький канцлер Білов предложив в прускім соймі начерк закона про вивлащуванє, котрий є лише продовженєм політики пруского правительства проти польского народу в Познаньщині і на

Шлезку, веденої з рамени тогож правительства кольонізаційною комісією. Ціль сеї політики — се віковий Drang nach Osten германського живла, котрий великі простори країв заселених колись славянськими племенами затиє німецькою повенію. Така сама доля жде висунені найдалше на захід славянські племена, наколи не вспіють незвичайною енергією оборонити ся і обезпечити проти сего систематичного напору.

Рівночасно німецьке правительство внесло в парламенті начерк нового закону про товариства, котрий вимагає предкладаня поліції статутів німецькою мовою а також розправ на прилюдних зборах в німецькій мові, а комісареві дає право розв'язувати збори, на котрих промовляли би по польски.

Якнебудь пруске правительство намагає ся умотивувати потребу тих законів оглядом на загальне добро, одначе згадані закони носять найвиразнійше пятно виїмкових законів.

Нічого отже дивного, що проти тих законів виступили дуже різко навіть німецькі дзєвники католицькі незалежні від пруского правительства. Köln. Volks-Ztg виступила проти канцлера Білова з гіркою критикою, Germania називає сі закони виїмковими і зазначає, що они прямо звернені проти польского народу, хоч в начерках лише загально натякує ся про певні струї у внутрі краю, а Frankfurter Ztg називає становище німецького правительства прямо поліційним, яке зовсім не лицює з запорученими конституцією горожанськими правами. Навіть ліберальне дзєвникарство в Німеччині виступає остро проти закона про вивлащуванє н. пр. Vossische Ztg і Morgen-Post.

Нема сумніву, що не лише в німецькім дзєвникарстві але й в парламентарних кругах в Німеччині проявить ся могутний опір проти тих законів, котрі є не лише нечуваною наругою з усякої політичної рівноправности, але супротивляють ся звичайним людским почуванням, стають в суперечности із справдепньою цивілізацією. Але мимо сего опоры і в дзєвникарстві, і в парламентарних кругах німецьке правительство після всякої імовірности переведе ухвалу сих виїмкових законів і буде відтак «по закону» вести дальше свою політику, котра має метою наконецну загладу останків славянських племен, а передовсім Поляків в Німеччині. Такий пода ок намагає ся німецьке правительство зготовити Полякам ще на коляду.

Внесенє тих законів в прускім соймі і в німецькім парламенті викликало зовсім природно велике зворушенє в польській суспільности. Загартовані в нерівній боротьбі Поляки в Познаньщині із справдепним героїзмом і вірою в невмиручу справдепність Божу готовлять ся до сеї боротьби.

Dziennik poznański пише: „W dwóch ciałach parlamentarnych dwie ustawy wyjątkowe przeciw nam skierowane. Naprawdę tylko wiara w sprawiedliwość Bożą może nas ochronić od zwątpienia, tylko wiara w sprawiedliwość naszej sprawy może nam dodać sił do podjęcia takiej walki“.

Але й в австрійській державній раді виявило ся загальне обуренє проти тих виїмкових законів в Німеччині при нагоді запитаня, з яким звернув ся презес польского кола др. Гломбінський до президента посольской палати, протестуючи проти варварского поступованя пруского правительства. Вправді промову сю перебивали всенімецькі послы, котрим до вподоби гнобленє всяких славянських племен і в Німеччині і в Австрії, одначе відтак провідники всіх славянських груп: др. Грібар хліборобский — Словінець

іменем слав. хорватского клубу, др. Марков, соціаліст Гудец, ческий радикал Кльофач, молодочех др. Крамарж, христ. суп. Словінець др. Крек, жидівский народовець др. Штанд, Італіянець Кончі, людовець Стапінський, руск. соціаліст Вітик прилучили ся до протесту проти виїмкового поступованя пруского правительства.

Руский клуб не брав участі в сій маніфестації і усунув ся з салі з огляду на неполаджені польско-руські взаємини і краєві відносини. Одначе нема сумніву, що й руский клуб не згоджує ся і не може згоджувати ся з тими виїмковими законами так само, як взагалі стоїть проти всяких виїмкових способів уживаних в політиці, проти всякого гнобленя слабших сильнішми. Українсько-руський нарід, котрий стілько перетерпів вікового горя і гнобленя а тим самим занепає в культурнім і народно-політичнім розвитку, не може ніяким способом одобрювати такої політики, котра веде до винародовленя. Тимто якнебудь маємо тут свої рахунки з польским народом в Галичині, якнебудь не можемо добити ся народної рівноправности і усунєня кривд заповіданих нам на ріжних областях народогосподарского, народно-політичного і культурного розвитку, осуджуємо всяке гнобленє інших народностей могутними народами а так само і виїмкові, поліційні закони вимірені проти польского населєня в Німеччині. Правда всюди ні вєчить ся, а все таки визначить ся!

Найболючійше місце...

(Письмо з Золочівщини).

(Дальше).

По перше промовляє за сим ся обставина, що єсьогодні, по 15 літах офіційного введєня фонетики в школі і урядї, буюкально вся наша печать, вся література і наука появляє ся в сій одєжні навіть в Росії, де по пільгах з року 1905 всі наші письменники і публіцисти закинули давний урядовий «рижний» правопис а приймили нашу желєхівку. Виїмок становлять лише виключно наші Епархіальні Відомости, Шематизми і Архієрейські посланія.

А як ся виїмковість деколи пікідли во відбиваєть ся. Для приміру наведу такі два факти: 1) Єсього року заїхав до мене одєн польский євящєник з під Варшави. Говорило ся об сїм, об тїм. Він, не знаючи наших обставин, всім дуже живо цікавив ся. Переглядав наші книжки, часописи, а вмїючи по московски, брав ся їх читати. Між иншим впало йому в руки одєо число «Архієпархіальнихъ Відомостей». — «А то що таке?» — питає. Кажу, що офіційльний журнал нашої Консисторії. — «А єзєму ро moskiewsku?» — І довго треба було пояснювати, заки зрозумів, що то не „ро moskiewsku“. Вкінци погодив ся з фактом, але не міг з дива вийти, чому як раз в наших церковних публікаціях така виключність. 2) Раз якось прийшло Архієрейське посланіє з поручєнем перечитати його людям в церкві. Найближшої неділі перечитав я на Службі Божій і пояснив. Люди уважно вислухали і видко заїкавали ся темою, то по Службі Божій приходить до мене одєн парубчак з просьбою, щоби йому посланія позичити, бо він поплудни їде до євояків на дочєрне село, то там прочитав би в кружку знайомих. Я дав. Зі яку годину приносить менї книжочку назад, тай каже таке: «Нехай вже хибя єгомость сами на другу неділю там в церкві прочитають, бо я сам пробував читати, та дуже пиняво їде, бо нас якось инакше вчили в шко-

лі читати». Для ілюстрації, гадаю, досить. Як небудь отже станєть ся, всеж пожаданим було би, щоби бодай посланія, які мають їти між народ, печатали ся фонетикою, бо инакше хиблять мети. Християнин помучить ся, помучить, постогне складаючи букви до купи, та видячи, що не втне, встромить з рєспєктом за образ. Сю обставину добре зрозуміли ОО. Василяни, коли в «Місіонари», «Місіонарчику» і у всіх своїх виданях змінили в 1903 р. псевдоетимольогію на фонетику. І справді дивно. Силою нормального ходу подій нині вже всі красші виданя молитвенників, апробовані духовними властями фонетичні, всі часописи, які мають що небудь спільного з Церквою (Основа, Нива, Католицький Схід, Місіонар, Місіонарчик) печатають ся фонетикою, за кордоном навіть «Святїйший Євюдъ» благословить печатанє фонетичного перекладу Єввятого Письма... а у наших Консисторіях урядова правопись єтимольогічна і одиноке апробованє виданє українсько-руского перекладу Нового Завіту і Псалтирї, зладженє Впр. о прал. Бачинським також єтимольогічне. Дивно отже, наколи опісля хто дивуєть ся, чому народ радше купує неодобрений духовними властями переклад Єввятого Письма британского виданя, чим висше згаданє виданє.

Далі за введєнем фонетики промовляє і се, що колиб і наші духовні власти завєли фонетику офіційально в своїх публікаціях, далеко скорше причинили би ся до зникненя з лиця землі «руско-народной партії» а зглядно до здискредитованя їх в очах простого народу. Розумієть ся, що рівночасно треба би близше означити і усталити назву нашої Церкви і Обряду, бо нинішні невластивні термини, як «руська церковь», «руський обряд» або «руско-католицький обряд» термини вельми єлястичні і наші Москалики будуть буцім то клясти ся, що вони «вѣрные сыны русской церкви и восточнаго греко-каѳолическаго обряда» але не знати яку то церковь і який обряд вони мають на думці. Бож «русская» церковь може бути і наша і офіційальна російска-царєславна, а «греко-каѳолическій обрядъ» і наш і московский. Вони засланяти-муть ся тим, що строго придержуючись єтимольогії пишуть «каѳолическій», а не скажуть того, що коли правдивий Москаль (не такий з Грушова) пише слово «каѳолическій» то під тим розуміє східну схизму, а коли пише «католическій», то розуміє наш католицизм. Але правдивий Москаль на стільки точний і щирый, що для уникненя непорозумінь пікідли не пише самого слова «католическій», лиш завєжди римо-католическій. Коли би отже наш народ побачив, що його Владики пишуть до нього иншим письмом як пр. «Русское Слово», не дав би ся тоді злонити на вудочку московску любєнькими словами «вѣрность своей русской Церкви» бо порозумів би зараз, що «рускою» церквою може бути лиш московске царєславнє а наші домородні Москалі не сміли би тоді перед народом величати таких людей як злощасної памяти Наумович, Попель, «Петръ Ратненскій» і инші. Як то легонько нині народови написати таку фразу: «О. Іоанъ Гр. Наумовичъ, хороній сынъ русской церкви и народа» або приміром така «недавно скончался Преосв. Маркиль Попель, галицькій уроженецъ, русскій єпископъ, весьма заслуженный патриотъ...» і народ гадає, що всьо

разом на 149 років;) на арештанські роти 2; на поселене 1. Навпаки: каторгу переіменовано на смертну кару 1 чоловікові присудженому в Києві за убийство стражника на каторгу на 8 років. Таким чином, останній місяць третього „поміждумства“ визначився величезним числом смертних присудів. За перші місяці сего „поміждумства“ було ось скільки сумних присудів: в червні 110, в липні 151, в серпні 107, в вересні 145; покарано було на смерть: в червні 30 чоловіка, в липні 108, в серпні 62 та в вересні 40.

Інших політичних репресій за жовтень було ось скільки:

На каторгу вічну присуджено 236, на каторгу не вічну 62, на поселене 30, до арештанських рот 130, до дисциплінарних батальйонів 11, на кріпости 114, на тюрму 167, на арешти 35.

Таким способом за революційну діяльність та за опозицію потеріло 989 осіб за один місяць. Окрім сего віддано під суд 21 редакторів опозиційних часописів; припинено 20 опозиційних часописів: адміністрацією 18, судом 2. На підставі циркуляра 3-го червня 1907. року адміністрація покарала 29 редакторів опозиційних часописів на 25.450 карбов. Суд присудив покарати в Петербурзі ще 6 редакторів на 2050.

Репресії проти депутатів: потягнуто до суду 6 колишніх депутатів державної думи: Щербача, Хвоста, Шинганьова, Купстаса, Вітковського та Кучеренка, трудовика 1 думи Бондарьова присуджено до кріпости на 1 рік за редакторство в „Изв. Крест. Депут.“ Депутата 3 думи соц-дем. Предкальна тягнуть до суду за належність до „злочинного товариства“.

— Вас. Пан. (в альбом).

Прикро, як римом надписаний папір
Беруть шевці роботу завивати,
Та трагічніш — добродію повір —
Як швець береться критики писати...
Чарнецький.

Оповідки.

— Дальший репертуар руского театру в Станиславові. (Сая Тов. ім. Моряшка. Початок 7½ вечер).

В неділю дня 1. грудня пополудні о 3½ „Чорноморці“ народна оперета в 3 діях; вечером о 7½ прем'єра: „Житейске море“ комедія в 4 діях Карпенка-Карого.

Ві второк дня 3. грудня „Галька“ опера в 4 діях. Гостинний виступ пні Ф. Лопатинської в партії Гальки.

— Амаг. представлено в Стрию. В середу дня 4. грудня устроює аматорський кружок стрийського „Сокола“ представлено: „Конкуренція на мужа“ шутка в 5 діях Льва Лопатинського. Старшина „Сокола“ просить уклінно о як найчисленнійшій участі. — За Старшину: Я. Кисілевський, голова. Ерденбергер, справник.

— Відчити в Бучачи. Заходом тов. гімн. „Сокол“ в Бучачи відбуде ся серія популярних відчитів в осьім порядку: 1. грудня др. Северин Данилович „Про суспільні квестії“; 8. грудня проф. Масляк „Молода Муза“; 15. грудня проф. Даниш „Техніка в борбі о світло“; 19. січня 1908 р. др. Данилович „Про суспільні квестії“ (даль); 26. січня п. Косарчин Василь „Великий Молох“ (рефер.); 2. лютого проф. Масляк „Prawem i lewem“ (рефер.); 9. лютого проф. Даниш „Воздух, сонце і гімнастика“; 16. лютого п. Марків Остап „Про філософію Канта“. Відчити будуть відбуватися в льокалі тов. „Руска Бесіда“, кожним разом о год. 9. вечером. Вступ 20 с. Дохід призначений на побільшене сокольської бібліотеки.

— Почтові складниці отварають ся в Хмельських (пов. Скалат) з днем 1. грудня, а в Староміщині (пов. Скалат) з днем 16. грудня с. р.

Телеграми

з дня 30. падолиста.

Відень. Угодова комісія прийняла вчера XXV артикул угодового закона і тим самим ціла угода в комісії полагоджена.

Цетинія. Вчера отворено сесию нової скупштини престольною промовою, в якій зазначено, що попередна скупштина не відповіла покладаним в ній надіям. Згадано там також про торговельні договори, які має Черногора заключити з сусідніми державами, та про мирні відносини до сусідів.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і казарня — ріг ул. Сикстускої і Косяцька у Львові.

Приїхали дня 29. с. м.: пос. Курилович з Відня, о. Вол. Петрик з Комарна, о. Нвк. Демків з Бубнища, В. Вахтель з Відня, М. Степанів з Вишнівчика, Проць Коваль з Вербиці, Петро Левко і Ст. Кайковський з Рівзан, Ів. Терпеливець і П. Зрада з Вербиці, др. Ед. Кляйман з Самбора, Дм. Атаманюк з Кунашова, М. Лазорко з Коломиї, о. Черепашинський з Сорік.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соляній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 30. падолиста 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниця High Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

„Псалтиря розширена“

в дусі християнської молитви і пр. для ужитку церков. і молитвенного, поручена всіми трома Ординариями. — В оправі 4 кор., брошурована 3 кор. 50 сот. Висилає за попереднім присланем гроший, або посплатою: А. Слюсарчук, парох Рунгури, п. Печеніжин.

Артист-малює

Евген Турбацкий

Львів, ул. Пекарська ч. 43.

поручає ся при окрашеннях церков; образи до іконостасів, історичні, портрети і т. д. (11—?)

Найбільший склад в краю

оригінальних машин до шиття і гафту, кравецьких і шевських та машин пончошковых.

Курс гафту безплатно.

Приймає до направи

машини до шиття всяких системів.

Цінники даром і оплатно.

ЙОСИФ ІВАНИЦКИЙ

механіх і спеціаліст

Львів, Готель Жоржа.

(6—10).

При закупні товарів просимо покликати ся на анонси нашої часописи!

! Кашель!

Хто любить своє здоров'я, той хоронить його.

5245 нот. дол. свідочств доказує помічний вислід

Кайзер'а
Brust-Caramellen

(Грудні кармеліки)
з трема соснами.

Випробовані лікарями і поручені проти кашлю, хрипки, катару, флегми, закатарення устної ями, дихавиці і коклюшу.

Пачка 20 або 40 сот.; Доза 80 сот. Дістати можна у всіх апіках і дрогуериях.

(3—24)

1. Домашній адвокат, вичерпуючий збірник взорів і примірів, спорних писем, що відносять ся до цивільного закона, цивільної процедури і ординації екекуційної разом з ореченнями найвисшого трибуналу при кождім взорі поміченими. 4 К 50 с.

2. Правничий порадилик в справах адміністративних, автономічних, цивільних, карних і скарбових з комплетним збірником взорів, примірів, подань, жалоб, протестів, рекурсив і документів ітд. ітд. разом з юдикатурою найвисших властей з додатком тариф адміністративних, судових і скарбових у виді лексикона. 10 К 60 с.

3. Право громадске для всіх сільських і міських громад галицих. (Окрема відбитка з „Порадилика правничого“). 2 К 50 с.

4. Приписи податкові і промислові. (Окрема відбитка). 1 К.

5. Приписи до вияснення права пропінатції обовязуючі по впливі 1910 року. 1 К 10 с.

6. Збірник приписів, розпорядків і оречень найвисших адмін. властей про право пропінатції (про і contra), гуртовні торговлі пропін. напитками, та виробі і дрібну продажу солдженних напиків, пива загран., вина і денатур. спиритус ітд. — та приписи що до громадс. оплат і карного поступованя, як також що до їх взновленя. 2 К 10 с.

Замовляючи ті книжки належить надіслати почтовим переказом означену належність під адресою: С. Вайншток, Львів, Різниця 5. (4—10)

Трівкий і певний зарібок від 20 до 30 К тижнево

Може мати кождий, хто буде працювати на опатентованій „дівгій“ машині

„Славія“

Ані вік ані час не можуть бути на перешкоді.

Віддалене не має жадного значіння.

Докладне вичучене даром.

На бажане посилаємо учительки до дому. Скінчені праці приймаємо до дальшої відпродажи.

Перше галицьке підприємство домашних робіт пончошковых на довгих машинах до плетеня

Лібаль і С-ка

Зарєєстроване товариство торговельне

Львів, ул. Кохановського ч. 39—34.

Не купуйте кулієстих машин, бо они без вартости!

Жадайте проспектів.

(30—?)